

DOMAČE ŽIVALI

Saša Vegri

Dobrovoljni pujski ob koritu
živijo od buč
in semenja tega plodnega sadeža.
Njihovi vampki in zadki
se ljubko oblijo,
a na glavi se jim najbolj
razvije rilec.
Brezskrbno so prepuščeni
svoji nenasitnosti
v ograjenem prostoru,
kamor se upira sonce
s svojo potrpežljivo toploto.
Plitva, blatna mlaka
je vse, kar potrebujejo
poleg obilne hrane.
Svojih mladičev
nikoli ničesar ne naučijo:
skotijo se
in do korita pridejo sami.
Pujski ljubijo
svoje krdelo
in slastno jedo
iz skupnega korita
pomije vse sosesčine.

Povsem drugačni so psi.
Psi zahrbtno drgnejo
svojo kost
in renčijo na lastno skledo.
Vedno oguljeni
in obgrizeni
(razen nekaj sobnih pinčev)
se samotni klatijo
dolge dneve
po vsemogočih sledih
in neutrudno zijajo v travo
za kislimi bilkami.
Na verigah so osramočeni.

zato besnijo.
Obeske z ovratnic
vztrajno zgublajo.
Svoje mladiče
vadijo snage in lajanja.
kadar mladiči dobro shodijo
jih temeljito naučijo
gristi lastni rep.
Vse žive dni
ne prenesejo
v svoji bližini
drugih psov,
že od daleč jim grozijo,
ali pa jih zvito napadejo.

A ljubke mačice
vedno prihajajo.
Drobne, nasmejane se plazijo
po visokih strehah:
z enim očesom gledajo mesec,
a z drugim miš.
Skozi priprta vrata
odnašajo plen
in prinašajo mlade.
Rade gledajo v mehke košare,
ki niso namenjene njim.
Zelo nedolžno si čistijo
krvoločne tačice,
kot bi jih namakale samo v vrhnje.
Včasih jim tema vpije vse telo,
da ostanejo samo zenice,
ki se ožijo,
takrat niso mačice, ker strašijo.

Skrbni gospodarji
ravnajo z živalmi zelo preudarno:
Pujske obilno krmijo in koljejo,
pse ob skromni hrani vzgajajo,
mačice redijo zavoljo miši.
A miš ni domača žival
in se nikoli ne ve,
ali je ali ni pri hiši.